

MOKOMOJI PRIEMONĖ NR. 10

Gyvenimas totalitarinio režimo sąlygomis

„Vokietijos jaunimui XX a. 4-asis dešimtmetis buvo tiesiog nuostabus. Raudonos vėliavos su svastikomis, A. Hitlerio nurodymu per visą Vokietiją skraidantys dirižabliai, prie mūsų prisijungti norintys Austrijos gyventojai. Mums tai buvo tarsi saulė ir taika, tarsi naujas penas. Reikalai klostėsi puikiai!“

Šaltinis: Frederic C. Tubach, „Growing up in Nazi Germany“

„... Daugumai kasdienis gyvenimas daug nepakito. Kai kurie suvaržymai [...] buvo daugmaž tokie pat kaip tie, kuriuos taikė ankstesnės dešiniųjų vyriausybės, ir piliečiai jiems nesipriešino. Visa gudrybė buvo ta, kad šie suvaržymai niekaip nepaveikė daugumos. [...] Pulkininkams net pavyko pelnyti ūkininkų palankumą, nes jie panaikino jų skolas...“

Šaltinis: Graikijos pilietis

„Senasis asilas Benjaminas po Sukilimo, rodos, nepasikeitė. Jis dirbo savo darbą vis taip pat lėtai ir atkakliai kaip ir Džonso laikais, niekada neišsisukinėjo, bet ir nesisiūlydavo nuveikti ką nors papildomai. Nepareiškė jokios nuomonės apie Sukilimą ir jo rezultatus. Paklaustas, ar nepasidarė laimingesnis, kai nebėra Džonso, jis tik atsakydavo: „Asilai ilgai gyvena. Dar niekas iš jūsų nėra matęs nugaišusio asilo“. Ir visiems tekdavo pasitenkinti tokiu sunkiai suvokiamu atsakymu.“

Šaltinis: George Orwell, „Gyvulių ūkis“; vertė Edita Mažonienė, 2005 m.

„Taip pat gaudavome kortelių maistui ir kartais drabužiams įsigyti. Šias korteles duodavo geriems darbuotojams, taip pat ir kitiems. Vis dėlto dėl šios paramos darbuotojams nebuvo leidžiama streikuoti. Sovietų Sąjungos laikais darbuotojai nestreikuodavo, nes tam nebuvo priežasties. Visi turėjo darbą, be to, būdavo teikiama parama.“

Šaltinis: Gendrik Vartanyan